



Emlékezetes pillanatok az Interpol elmúlt harminc évéből

Memorable moments from the last 30 years of INTERPOL

Hegyaljai Mátyás

Dr., európai uniós és nemzetközi helyettes államtitkár
Belügyminisztérium,
Európai Unió és Nemzetközi Helyettes Államtitkárság
matyas.hegyaljai@bm.gov.hu

Absztrakt

Cél: A tanulmány célja, hogy a szerző saját szemszögéből és személyes tapasztalatain is alapulón bemutatssa az Interpol elmúlt harminc évének hazánkat érintő jelentősebb változásait.

Módszertan: A vonatkozó szakirodalom és jogszabályok mellett a szerző saját megélt tapasztalataira épít a szervezet azon elmúlt három évtizedének bemutatásakor, amikor „közelről szemlélhette a történelmet”.

Megállapítások: Az Interpol történetét vizsgálva azt találjuk, hogy a nemzetköziség szellemisége mellett a gyakorlatban mindig is meghatározó szerepe volt a regionalitásnak és a térségi/kontinentális együttműködéseknek. A kezdetben – részben a technikai fejletlenségnek is köszönhetően – ez visszahúzó erőként jelent meg a mindennapi működésben. Azonban a technikai-digitális fejlődés adta lehetőségeket kihasználva az Interpol felismerte azt a regionalitáson is alapuló működési módot, amely révén a kisebb közösségek elismerése és működése a globális Interpol hatékonyságának fokozásához járul hozzá. Európában ezt képviseli az Interpol Európai Bizottsága. A hatékonyság fokozásának hasonlóan fontos eszköze az Interpol együttműködése más regionális bűnüldöző szervezetekkel – Európa esetében ezt az Interpol és az Europol között kiépülő szoros munkakapcsolat képezi. Mindez nem valósulhatna meg a tagállamok nemzeti irodáján keresztülli hozzáadott érték nélkül, amely Magyarország esetében a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központot jelenti.

Érték: Ezen áttekintés eredményeként az olvasó láthatja a hazai rendszer felépítését, kapcsolódási pontjait a nemzetközi szervezethez, az EU releváns

Jelen cikk angol változata megjelent a Belügyi Szemle 2023. évi 3. különszámában. DOI link: <https://doi.org/10.38146/BSZ.SPEC.2023.3.1>. A cikk a szerkesztőséghez magyar nyelven érkezett be.

ügynökségéhez, emellett bepillantást kapunk a stratégiai jelentőségű bizottságok felépítéséről, szerepéről.

Kulcsszavak: Interpol, Közgyűlés, Végrehajtó Bizottság, Interpol Európai Bizottság

Abstract

Aim: The aim of the study is to present, from the author's own point of view and based on his personal experience, the most significant changes in INTERPOL over the last 30 years in Hungary.

Methodology: In addition to the relevant literature and legislation, the author draws on his own lived experience to describe the past three decades of the organisation's „close-up view of history”.

Findings: Looking at the history of INTERPOL, it can be seen that, in addition to the spirit of internationalism, regionalism and regional/continental cooperation have always played a crucial role in practice. In the beginning, partly due to a lack of technical development, this was a restraining force in day-to-day operations. However, INTERPOL has taken advantage of the opportunities offered by technical-digital developments to recognise the regionality of the way in which smaller entities are recognised and operate, thus contributing to the effectiveness of global INTERPOL. In Europe, this is represented by the Interpol European Commission. Likewise, an important means of enhancing effectiveness is INTERPOL's cooperation with other regional law enforcement organisations - in the case of Europe, this is the close working relationship that has been established between INTERPOL and Europol. All this could not be achieved without the added value through the National Center Bureaus of the Member States, which in the case of Hungary is the International Law Enforcement Cooperation Centre.

Value: As a result of this overview, the reader can see the structure of the domestic system, its links with the international organisation, the relevant EU agencies and the structure and role of the committees of strategic importance.

Keywords: INTERPOL, General Assembly, Executive Committee, INTERPOL European Commission

Bevezetés

Arra a nemzetközi szervezetre, amely megéri a száz évet, arra nyugodtan mondhatjuk, hogy kiállta az idő próbáját. Különösen akkor, ha ez egy olyan időszakot

ölel fel, amely magában hordozta a II. világháborút, az ezt követő hidegháborút, a koreai, a vietnámi háborúkat, a kubai válságot, az európai nyugat és kelet kettészakadását kommunista és kapitalista blokkokra, a kelet európai forradalmakat, a Szovjetunió összeomlását, Németország egyesülését, a maffia és a szervezett bűnözés nemzetközi hálózatainak kialakulását, számos terrortámadást, migrációs válságokat és még a végtelenségig lehetne sorolni a példákat.

Idén ünnepeljük az Interpol alapításának százéves évfordulóját, amelyből Magyarország nem maradhat ki, hiszen a 20. század elején az egyike volt annak a húsz országnak, amely létrehozta ezt a szervezetet (URL1). Az ötlet korábbi, az előzmény a Monacói Rendőrkongresszus, ahol azonban 1914-ben még egészen más politikai és gazdasági helyzetben vettünk részt, mint 1923-ban Bécsben. Az Interpol nem egy nemzetek feletti hatáskörrel rendelkező rendőri szervezet, hanem egy olyan közös hálózat, amely együttműködést biztosít számos ország rendőrsége között (Rostami & Jooj, 2021). Adja magát a lehetőség, hogy ennek az együttműködésnek az utóbbi mintegy harminc évet felölelő periódusát egészen sajátos szemszögből, a saját emlékeimből elevenítsem fel. Ezen a helyen így most nem egy történeti visszatekintést kívánok adni adatokkal és tényekkel, hanem csak annak a közel három évtizednek egy-egy pillanatát vagy intézményét említeném meg, amelynek valamilyen formában én is a szereplője voltam.

Interpol Magyar Nemzeti Iroda

Hazánk – alapító tagsága ellenére – az ötvenes évek politikai hangulatában 1952-ben elhagyta a szervezetet, és csak 1981-ben került újra a tagjai közé.¹ Akkor az Interpol Magyar Nemzeti Iroda² még csak egy osztály jogállású szerv volt az Országos Rendőr-főkapitányság szervezetén belül, és éveken keresztül végezte azokat a feladatokat, amelyek a nemzetközi együttműködési kötelezettségéből rá hárultak. Ezek elsősorban az információcsere, a különböző megkeresések fordítása és továbbítása, a nemzetközi körözések kiadása-visszavonása, az elfogott személyek hazaszállítása, a nemzetközi bűnügyi jogsegély ügyekben történő együttműködés, a különböző szemináriumokon, konferenciákon történő részvétel. Ezek közül a legfontosabb találkozó az évente megrendezésre kerülő Interpol Közgyűlés volt, amelyen akkoriban általában az országos rendőrfőkapitány és az Interpol Magyar Nemzeti Iroda aktuális vezetője vett részt.

1 Az Interpol 50. Közgyűlésén Nizzában, 1981. november 3–10. között 89 igen, 4 nem és 2 tartózkodással.

2 Már 1927-ben döntöttek arról, hogy minden ország állítson fel egy központi nemzeti irodát.

Hiába itt születtek meg a döntések, sokáig nem fordítottunk kiemelt figyelmet erre az együttműködésre, és nem is játszottunk jelentős szerepet a stratégia kialakításában.

Ezekben az években a munka felosztása a klasszikus sémát követte. Az irodán belül két osztály működött, az egyik a konkrét ügyeket intézte, ahol az ügyintézők vonalas elven (vagy országok vagy bűncselekménycsoportok) alapján végezték a napi feladataikat az akkori kommunikációs csatornákat használva, a másik osztály kizárólag a különböző nyelven érkező anyagok fordítását látta el.³ Ma már nap mint nap tapasztaljuk, hogy a modern világban közvetlen és védett kommunikációs, és különösen valós idejű csatornák nélkül nem működik nemzetközi kapcsolattartás, azonban harminc évvel ezelőtt még csak telex kapcsolat volt az Interpol Főtitkárság és a tagállamok között. Bár faxolni is lehetett és elkezdődött a számítógépes kapcsolat kiépítése, de ne felejtsük el, hogy hazánkban még a mobiltelefon-használat is csak 1994 után kezdte a szárnyait bontogatni. A körözések kibocsátása is úgy történt, hogy minden egyes kérést az ügyintézőnek kellett begépelnie egy külön felületen, majd megküldeni a telexen, míg például az ujjlenyomatokat csak faxon vagy levélben lehetett továbbítani. Az előbbi esetben a minőséget érintő hiányosságok merültek fel, az utóbbiban pedig a kézbesítés időigényessége. Nem is véletlen, hogy azokban az időkben rengeteg kritika érte az Interpol együttműködést, elsősorban a lassúsága miatt, ezért így nagyon sokszor azzal is meg kellett küzdeni, hogy a rendőrök sokkal szívesebben választották a közvetlen kapcsolattartást, mint az Interpolt, aminek persze a gyorsaság mellett hátrányai voltak. Egyrészt nem volt meg mindenkinek a kapcsolatrendszere minden országgal, ezért az intenzívebb együttműködés inkább csak a szomszédos államok esetében jöhetett szóba, másrészt az eljárás során rendkívül nehéz volt az így megszerzett információkat a büntetőeljárás során felhasználni. A kapcsolatrendszerrel rendelkező rendőrök száma is limitált volt, az elérhetőségük pedig értelemszerűen korlátozott. Mindenképp szükség volt tehát egy olyan szervezetre, amely minden rendőri egységet ki tud szolgálni, és nem csak hivatali időben érhető el. A 24 órás elérhetőséghez pedig egy olyan ügyeleti rendszerre volt szükség, ahol az amúgy is korlátozott létszámmal az éjszakai szolgálatot is el kellett látni, természetesen még vezetékes telefonkapcsolattal.

3 Az Interpol négy hivatalos nyelve az angol, francia, spanyol, arab, de mi az arab helyett német nyelven kommunikáltunk.

Europol

Ahogy az Európai Közösségből létrejött az Európai Unió és ezáltal egy sokkal integráltabb együttműködési forma, ez az integráció megjelent a bűnügyi együttműködés területén is. Erre figyelemmel megjelent a színen az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol), amely akármennyire is próbálták tagadni, egy jelentős konkurenciát jelentett az Interpol számára, elsősorban Európában. A tagállamok egyre intenzívebben kezdték el használni ezt a csatornát, és ezzel egyre inkább háttérbe szorult az Interpollal való együttműködés. Ez még akkor is így volt, ha a szakértők már a kezdetekkor úgy gondolták, hogy a két szervezetnek nem rivalizálnia kellene egymással, hanem egymást kiegészítve együttműködni, kihasználva a különbözőségeiből adódó előnyöket. Ez azért sokáig a gyakorlatban nem így működött. Az EU tagállamok egymás között egyre inkább az Europolit használták, aminek több oka is volt: a földrajzi előnyök mellett a jogrendszerek hasonlósága, a nemzeti rendőrségek felépítésének alapján a szervezeti elemek megfeleltethetősége, a rendőri eljárási technikák összeegyeztethetősége. Ehhez társult egy folyamatosan fejlődő és szigorodó egységes európai adatvédelmi rendszer, amelyet minden EU tagállamnak használnia és tiszteletben kell tartania. Nem csak egymás között, hanem a harmadik országokkal folytatott kapcsolattartás során is.

Az eltelt évek során egyre inkább erősödött az igény, hogy a két szervezet szorosabbra fűzze az együttműködését, ezért egyre intenzívebbé vált a kommunikáció, a közös programokban történő részvétel, majd 2009-ben megszűletett az egyezség arról, hogy összekötőket telepítsenek egymás központjaiba. Az Europol fokozatosan kiépítette a saját kommunikációs rendszerét, folyamatosan bővítette az összekötőtiszti rendszert és kidolgozta a „one shop stop” elvét, amely azt jelentette, hogy minden egyes országban kialakításra kerül egy olyan szervezeti egység, amely az összes nemzetközi rendőri kommunikációt egy ernyő alá helyezi. Hazánkban ez a szervezeti elem a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ lett.

Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ (NEBEK)

Abban az időben még nem voltunk az EU tagjai, de 1998-ban megkezdődhetek a csatlakozási tárgyalások ([URL2](#)). Ebben már szerepelt egy Nemzetközi Bűnügyi Ellenőrző Központ létrehozása és az összekötőtiszti rendszer kiépítése. Azért, hogy megfeleljünk ennek az elvárásnak is, 1999-ben felállításra került a NEBEK. A közösségi elvárás mellett az új szervezet felállításának a jelentőségét

mutatta az is, hogy a központról egy önálló törvény született, amely rendelkezett az Interpol jogállásáról is. Az 1999. évi LIV. törvény alapján az ORFK irányítása alatt álló, országos illetékességű, központi költségvetési szerv jött létre.⁴ Ebben a törvényben került kimondásra az is, hogy az Interpollal történő együttműködés során a rendőrség a szervezet alapszabálya és működési elvei szerint folytat információcserét a tagországokkal és az Interpol Főtitkárságával. Az Interpol tagság nemzetközi kötelezettségvállalásnak minősül.⁵

A NEBEK alatt négy osztály jogállású egység jött létre. Az Interpol Magyar Nemzeti Iroda, az Europol Projekt Iroda, amely átalakult az Europol Nemzeti Irodává,⁶ a Nemzetközi Információs Osztály és a SIRENE Nemzeti Iroda (Hegyaljai, 2012). 2002-ben egy rendőri összekötő, majd egy vámösszekötő került kihelyezésre az Europol hágai központjába, amely állomáshely később kibővült és Europol Összekötőtiszt Iroda néven szintén a NEBEK alá tartozó szervezeti elemmé vált. Az eltelt évek alatt több kisebb-nagyobb változás következtében alakult ki a mai felépítés. Szervezeti felépítésében közvetlenül alá tartozik a Nemzetközi Bűnügyi Igazgatóság, amely alatt a Bűnügyi Együttműködési Főosztályt és a Körözési Nyilvántartó és Szakirányító Főosztályt foglalja magában. Ez utóbbi irányítja a Szakirányító és Koordinációs Osztályt, valamint az Adatkezelő és Alkalmazás-felügyeleti Osztályt. Az Interpol Magyar Nemzeti Iroda, a Nemzetközi Információs Osztály és a SIRENE Iroda a Bűnügyi Együttműködési Főosztályhoz tartozik. Az Europol Nemzeti Iroda pedig Nemzetközi Stratégiai Osztály név alatt közvetlenül a Nemzetközi Bűnügyi Igazgatóság alatt működik.

Ebből a felépítésből látható tehát, hogy a különböző nemzetközi szervezetek kapcsolattartása nem vonalas elven, ugyanakkor nem is sarkosan szétválasztva, hanem integráltan egy központi irányítás alatt valósul meg, tekintettel arra, hogy a lehetséges párhuzamosságokat és átfedéseket így lehet a leghatékonyabban kiküszöbölni. Létjogosultságát pedig mi sem bizonyítja jobban, mint az elmúlt közel 25 év.

Interpol Európai Bizottság

A korábbiakban az operatív együttműködés és általánosságban a napi, gyakorlati kapcsolattartás került bemutatásra, amely ugyan biztosítja a folyamatos

4 A Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ 3/2015. számú Szervezeti és Működési Szabályzata.

5 1999. évi LIV. törvény 3. § (1)–(2) bekezdés az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről.

6 Angol terminológiában Europol National Unit – ENU.

működést és az eredményes munkát a tagországok részére, azonban ez még önmagában nem enged beleszólást abba, hogy az Interpol mint nemzetközi szervezet hogyan alakítsa ki stratégiáját, milyen témákat vegyen napirendre, milyen álláspontot képviseljen a nemzetközi partnerekkel, és általában milyen irányt vegyen a jövőben.

Ugyan az évente megrendezésre kerülő közgyűlés az Interpol legmagasabb szintű döntéshozatali testülete, ezért a szervezetre, így a világ minden tagországára érintően hozza meg a döntéseket, azonban a tagok létszámának emelkedése következtében egy idő után felmerült annak az igénye, hogy szükség lenne egy szűkebb, csak egy-egy kontinenst lefedő döntéshozatali fórumra, így létrehozták a régiós konferenciák rendszerét. Ezeken a találkozókon jellemzően az adott régiót érintő témákat tárgyalnak és csak az ehhez tartozó országokat érintő döntéseket hoznak meg. Az Európai Regionális Konferenciáknak tehát megvan az a jogköre, hogy a régió tekintetében végrehajtható döntéseket hozzon, régiós szervezeteket vagy bizottságokat állítson fel. Ezzel a felhatalmazással élve a mi kontinensünket érintően 1991-ben létrehozták az Interpol Európai Bizottságot.

Ahhoz, hogy az Interpol döntéshozatali folyamatában egy tagország bármilyen formában befolyást gyakorolhasson, a képviselőjének be kell jutnia valamelyik döntéshozó vagy előkészítő szervezetébe. Az egyik ilyen az Interpol Európai Bizottság. Ez pályázat és jelölés útján dől el, azonban a rendszer sajátossága, hogy a bejutásnak reális esélye legyen, ahhoz az kell, hogy megfelelő tapasztalattal, elsősorban Interpol múlttal rendelkező szakértőt indítson egy tagállam a sikeres pályázat érdekében. Szükség van a több éves tapasztalat mellett arra is, hogy egy jelölt rendszeresen részt vegyen olyan eseményeken, mint nemzetközi konferenciák, találkozók, szemináriumok, képzések. Ezért számított nagy sikernek, hogy 2012-ben a Tel-Avivban tartott Európai Regionális Konferencia bizalmat szavazott Magyarországot jelöltjének.

A nyolcfős bizottság tagjait az Európai Regionális Konferencia választja meg egyszerű többséggel, négyéves mandátummal. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy évente két tag kerül megválasztásra az Interpol Európai Konferencia ülésén, így biztosítva az országok közötti rotációt és az egyenlőség elvét. A bizottság elnökét már a bizottság ülésén választják meg titkos szavazással egy évre, amely tisztség megújítható.⁷ Amennyiben valamely tag nem tud részt venni évente legalább három ülésen, akkor az Európai Regionális Konferencia döntése alapján új tag választására kerülhet sor. Az európai régió összes országának képviselője úgy valósul meg, hogy a nyolc tag nemcsak a saját országát, hanem hat-nyolc másik országot is képvisel. Évente háromszor (általában február,

7 Magyarország 2012–2016 között nyerte el a tagságot, és ezen belül három évig az elnöki tisztséget.

szeptember, november) kerül sor rendes ülésre, azonban szükség esetén rendkívüli ülést is össze lehet hívni. Az ülésekre a tagokon kívül meghívást kap a Végrehajtó Bizottság elnöke, alelnökei és tagjai is, továbbá a bizottság döntése alapján más szervezetek, szakértők. Általában a meghívottak között van az Interpol főtitkára, a brüsszeli speciális képviselő, az Europolhoz vezényelt Interpol összekötőtiszt, az Interpolhoz vezényelt Europol összekötőtiszt, az adott témák felelős igazgatói és szakértői, továbbá ad hoc jelleggel külső szakértők, azonban a felsoroltak szavazati joggal nem rendelkeznek. Szavazatképességgel bír a bizottság, amennyiben a tagok fele jelen van. Minden tagnak egy szavazata van, egyszerű többséggel születnek a döntések (Hegyaljai, 2017).

Interpol Végrehajtó Bizottság

A 13 tagot számláló testület ellenőrzi az Interpol működését és tevékenységét, ahol minden egyes kontinens képviselteti magát, és ahol az Interpol elnöke egyben a bizottság elnöke is. A tagokat 1–3 évre választják az Interpol Közgyűlésen. Ennek ismeretében rendkívül nagy jelentősége van annak, ha valamelyik tagállam képviselőjének sikerül bejutni a tagok közé. Az Interpol történetében eddig a legnagyobb magyar sikernek könyvelhető el, hogy hazánk olyan jelöltet tudott állítani, aki a 2016-ban Indonéziában rendezett Interpol Közgyűlésen a tagállamok szavazatainak jelentős többségét meg is szerezte, így bejutott a bizottság tagjai közé. Az előző fejezetben már szó esett arról, hogy az Interpol Európai Bizottságba „fel kell építeni” a jelöltet a pályázathoz, azonban erre a fórumra ez a kijelentés sokkal hatványozottabban érvényes, hiszen itt már nemcsak az európai szavazatokot kell megszerezni, hanem az összes tagország többségi szavazatát. Az egyes választásokat megvizsgálva bátran ki lehet jelenteni, hogy a kisebb országok jelentős hátránnyal indulnak a választáson. Az eljárás során minden kontinensnek van egy kvótája, és mindig a megüresedő helyre írják ki a pályázatot. A megüresedő helyekre csak az adott kontinens országából lehet jelentkezni, azonban minden egyes ország szavaz a jelöltre. Ez a rendszer eléggé hátrányos a kevésbé ismert országok számára. Azzal ugyan lehetne mérsékelni ezt az egyenlőtlenséget, hogy az egyes régiós helyeken indulókra csak a régiós országok szavaznának, hiszen egyrészt jobban ismerik egymást, jobban rálátnak arra, hogy ki mennyire megbízható vagy pontos partner az együttműködés során, másrészt jobban figyelembe lehetne venni a rotációs lehetőségeket. Ehhez a megoldási javaslatához azonban az Interpol Alapokmányának a módosítására lenne szükség, amelynek jelenleg nincs realitása.

Közgyűlés

A korábbiakban többször említésre került, hogy az Interpol legfőbb döntéshozó szerve az Interpol Közgyűlés (továbbiakban: Közgyűlés) ([URL3](#)). Évente egyszer kerül megrendezésre és minden ország meghívást kap az eseményre, bár nem mind a 195 tag szokott részt venni. A döntéseket határozatok (resolution) elfogadásával hozzák meg. Ezek a szervezet működésével kapcsolatos bármely döntést tartalmazhatják, amelyek lehetnek költségvetési, stratégiai kérdések, programok, aktivitások meghatározása, tagfelvételi és személyzeti kérdések. Az elkészítésükről és napirendre vételükről a Végrehajtó Bizottság dönt. Természetesen a négynapos ülés során a döntéseken kívül számos témát is megtárgyalnak a résztvevők, figyelemmel a bűnözési trendekre és a földrajzi sajátosságokra. Ezek sokszínűségéről érdemes megnézni egy-egy Közgyűlés napirendjének struktúráját ([Barnett & Coleman, 2005](#)).

A rendezvénynek van egy sajátos, jó értelemben vett multikulturális hangulata, hiszen ezeken különböző kontinensek rendőri vezetői vesznek részt. Az elhangzott előadásokon kívül lehetőség van arra is, hogy bilaterális alapon, olyan ország képviselőjével is találkozzanak vagy tárgyalást folytassanak, akikkel kevésbé intenzív az együttműködés, vagy a földrajzi távolságok okán egyébként nincs lehetőség a személyes kapcsolattartásra. A Közgyűlés margóján, azzal egy időben és egy helyszínen kerül megrendezésre egy olyan biztonságtechnikai kiállítás is, amelyen a világ vezető cégei a legújabb fejlesztéseiket bemutatják, így lehetőség van kapcsolatfelvételtre a privát szektor képviselőivel is, ami akár egészen az üzletkötésekig is eljuthat.

Miért vállalja el egy ország a Közgyűlés megrendezését, amikor az jelentős anyagi és humán erőforrást igényel? Első helyen a presztízs szerepel. Másodszor sokkal jobban be lehet kerülni a nemzetközi bűnüldözés vérkeringésébe. Harmadrészt megvan annak a lehetősége is, hogy egy ország megmutassa elkötelezettségét a bűnüldözés tekintetében. Ha sikeres, akkor a kialakított rendszer például szolgálhat a többi partner részére. Ha pedig nem az, akkor ezen a rendezvényen tudja jelezni, hogy kész a nagyobb szerepvállalásra, és emellett megjelenítheti azt is, hogy mely területeken szorul támogatásra. A világszinten kevésbé ismert vagy kisebb államoknak különösen jó lehetőség otthont adni egy általában ezer fő körüli konferenciának. Az, hogy melyik ország rendezheti meg a Közgyűlést, egyrészt azon alapul, hogy ki jelentkezik annak lebonyolítására, és azon, hogy a rendezés jogát a Közgyűlés elfogadja-e.

Amellett, hogy tagként hazánk ezeken a találkozókön rendszeresen részt vesz, meg kell emlékezni arról is, hogy 2001-ben Magyarország Budapesten rendezte meg az Interpol 70. Közgyűlését. Ennek egyik különlegességét az adta, hogy

közvetlenül az Egyesült Államokat ért terrortámadás után két héttel került erre sor. Többször is felmerült annak a lehetősége, hogy a rendezvény kerüljön elhalasztásra, hiszen nagyon sok országban rendkívül magas volt a terrorfenyegetettség szintje. És akkor az ülés megnyitójának kezdetén a konferenciateremben egy percre elment az áram. Szerencsére ez csak egy technikai probléma volt.

Az aggályok ellenére hazánk vállalta az esemény megtartását, és büszkén mondhatjuk el, hogy a rendezvény igen sikeres volt.

Az idén megrendezésre kerülő 91. Interpol Közgyűlés szimbolikusan Bécsben kerül megrendezésre, ahol a magyar delegáció ugyanúgy jelen lesz, mint 100 évvel ezelőtt.

Felhasznált irodalom

Barnett, M. & Coleman, L. (2005). Designing Police: Interpol and the Study of Change in International Organizations. *International Studies Quarterly*, 49(4), 603–604. <https://doi.org/10.1111/j.1468-2478.2005.00380.x>

Hegyaljai M. (2012). A nemzetközi bűnügyi együttműködés. *Kül-Világ*, 9(4), 2–10.

Hegyaljai M. (2017). Az Interpol Európai Bizottság szerepe az Interpol regionális együttműködés rendszerében. In Gaál Gy. & Hautzinger Z. (Szerk.), *Pécsi Határőr Tudományos Közlemények XIX. Szent Lászlótól a modern kori rendészettudományig* (pp. 141–147). Magyar Hadtudományi Társaság Határőr Szakosztály Pécsi Szakcsoportja.

Rostami, B. & Jooj, A. (2021). The Capacity of Police Organizations to Prevent Crime with an Emphasis on Interpol and Europol. *International Journal of Multicultural and Multireligious Understanding*, 8(3), 204–210. <https://doi.org/10.18415/ijmmu.v8i3.2481>

A cikkben szereplő online hivatkozások

URL1: *General Secretariat*. <https://www.interpol.int/Who-we-are/INTERPOL-100/1923-how-our-history-started>

URL2: *J/1040. számú jelentés a társulási megállapodás végrehajtásának előrehaladásáról és a további végrehajtásra szolgáló kormányzati intézkedési terv megvalósulásáról, valamint általában Magyarországnak az Európai Unióba történő integrációjának helyzetéről*. <https://www.parlament.hu/irom36/1040/1040.htm>

URL3: *General Assembly*. <https://www.interpol.int/Who-we-are/Governance/General-Assembly>

Alkalmazott jogszabályok

1999. évi LIV. törvény az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről
A Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ 3/2015. sz. Szervezeti és Működési Szabályzata

A cikk APA szabály szerinti hivatkozása

Hegyaljai M. (2023). Emlékezetes pillanatok az Interpol elmúlt 30 évéből. *Belügyi Szemle*, 71(11), 1927–1937. <https://doi.org/10.38146/BSZ.2023.11.1>